

www.diakoniep13.cz

Diakonie
Českobratrské církve evangelické

VÝROČNÍ ZPRÁVA 2014

OBSAH

ÚVOD / 3
STŘEDISKO STODŮLKY / 4
RANÁ PÉČE / 10
SOCIÁLNĚ TERAPEUTICKÁ DÍLNA / 14
DENNÍ A TÝDENNÍ STACIONÁŘ, ODLEHČOVACÍ SLUŽBA / 16
FINANČNÍ ZPRÁVA / 21
SEZNAM DÁRCŮ / 22
ZPRÁVA AUDITORA / 23

STŘEDISKO
DIAKONIE ČCE
STODŮLKY

tel.: 235 517 303
e-mail: stodulky@diakonie.cz
www: diakoniep13.cz

adresa: Vlachova 1502
155 00, Praha 5 – Stodůlky

IČO: 62931270
bankovní spojení: Česká spořitelna a.s.
číslo účtu: 0127747339/0800

Mgr. Jakub Suchel
ředitel organizace
e-mail: suchel@diakoniep13.cz
tel.: 777 910 557

Tereza Císařová
fundraising
e-mail: cisarova@diakoniep13.cz
tel.: 605 207 619

Ing. Jana Salcmanová, DiS.
vedoucí sociálně terapeutické dílny
e-mail: salcmanova@diakoniep13.cz
tel.: 731 445 534

Iva Procházková
zástupkyně ředitele
e-mail: prochazkova@diakoniep13.cz
tel.: 737 258 415

Mgr. Josef Rendl
vedoucí stacionáře a odlehčovací služby
e-mail: rendl@diakoniep13.cz
tel.: 739 244 816

Adéla Muchová, M.A.
koordinátorka PR
e-mail: muchova@diakoniep13.cz
tel.: 734 236 029

Mgr. Alena Kunová
vedoucí rané péče
e-mail: kunova@rana-pece.cz
tel.: 731 445 504

Mgr. Markéta Štromerová
koordinátorka dobrovolníků
e-mail: stromerova@diakoniep13.cz
tel.: 235 312 981

Počty zaměstnanců v přímé péči v roce 2014

Součást střediska	Počet zaměstnanců	Přepočtený počet
Raná péče	7	6,6
Sociálně terapeutická dílna	3	2,5
Odlehčovací služba	2	2
Týdenní stacionář	8	6,25
Denní stacionář	2	2
Celkem	21	19,35

Počet pracovníků v nepřímé péči

Administrativa, údržba, úklid	6	3,85
-------------------------------	---	------

Správní rada:

Předseda: Mgr. Jakub Suchel; Iva Procházková, Mgr. Josef Rendl

Dozorčí rada:

Předseda: Mgr. Petr Hudec; Ing. Vladimír Jenček, Mgr. Alena Kunová, Daniela Caldwellá, Jana Petrů, Ing. Pavel Prosek, Mgr. Hana Volná, Petr Weber

Co je láska?

Cituji ze svého oblíbeného autora: „*Láska je úcta k druhému. Ten druhý je pro mě tak důležitý, že se mu nevnucuji, že nežádám, jen dávám – a vděčně přijímám. Tak to asi je: láska je štědrost a zároveň úcta k svébytnosti bližního. Obtížné spojení, vystupovat ze sebe k druhému a zároveň se brzdít, nepřeválcovat. Láska, to není něco hrozně chtít, nýbrž někomu, něčemu život zasvětit. Snad nejzákladněji, láska znamená milovat všechny život, vážit si života – a také být za něj vděčný.*“

V minulém roce se toho ve středisku událo mnoho, ale já budu velmi osobní. Pro mě minulý rok znamenal poslední rok v roli faráře v našem středisku a škole. Tyto věty píšu již z Jilemnice, kam jsme se s manželkou přestěhovali do svého domku. Jako farář budu ještě pracovat ve dvou sborech, v Libštátě a Jičíně, až do svého důchodu, který zaklepe na dveře za tři roky. Když se ohlížím zpět, jsem velmi vděčný za to, co jsem mohl s vámi prožít za uplynulých 15 let (se všemi pracovníky ve středisku a škole, s rodiči žáků a klientů střediska a předně se všemi žáky a klienty). Na tuto etapu života nezapomenu také proto, že jsem se setkal mezi vámi a s vámi reálně s láskou, o níž píšete v úvodu. Ne s láskou, která je vlastně sobectvím, kdy si chci předně já udělat dobře. Ale s láskou, která myslí na druhé, něco pro ně dělá, která si váží každého života. S láskou, která vystupuje ze sebe a zároveň se brzdí, aby druhého nepřeválcovala. Díky za tuto zkušenost, nikdy na ni nezapomenu. A přeji škole a středisku do budoucnosti vše dobré.

Váš farář Petr Hudec

STŘEDISKO DIAKONIE STODŮLKY

Nejdůležitější činností v roce 2014 byl rozvoj a zkvalitňování všech služeb s cílem trvale naplňovat naše poslání: podporovat rodiny dětí a dospělých s mentálním, pohybovým a kombinovaným postižením tak, aby mohly žít v co nejvyšší míře běžným způsobem života a dospělým lidem s postižením vytvářet podmínky, které přispívají k jejich maximálnímu zapojení do přirozeného prostředí, v němž žijí a pracují.

V roce 2014 poskytovalo středisko Diakonie Stodůlky tyto služby:

- Raná péče
- Sociálně terapeutická dílna
- Odlehčovací služba
- Denní stacionář
- Týdenní stacionář

Kromě pravidelných aktivit se v roce 2014 se ve středisku Diakonie Stodůlky uskutečnilo několik významných akcí a změn.

Stodůlecké dvacetiny se vši parádou

V sobotu 20. září 2014 jsme slavnostně oslavili dvacet let fungování stodůleckého střediska. Po dlouhých týdnech příprav jsme se dočkali a v sobotu slavit začali – zahájili jsme bohoslužbou, kterou vedl pan farář Petr Hudec z dejvického sboru ČCE a povzbudil nás slovy o milosrdném Samaritánovi. S díky a blahopřáním se přidal také Joel Ruml, synodní senior církve ČCE, Aleš Mareček, místostarosta Prahy 13, Milan Černý, ředitel MŠ a ZŠ speciální a Jakub Suchel, ředitel střediska, který využil možnosti poděkovat zakladatelce střediska paní Daně Caldové.

Následně byla slavnostně otevřena právě zrekonstruovaná část budovy – schodiště, hala a terapeutické prostory ve stacionáři. Navzdory deštivému dni se oslavy těšily velké pozornosti hostů – zaměstnanců střediska, stacionáře, rané péče, sociálně terapeutické dílny, školy, rodičů a přátel našich klientů, žáků, sponzorů, členů dejvického sboru ČCE, bývalých zaměstnanců, rodinných příslušníků a dalších spřízněných duší.

Na mnoha informačních panelech se hosté mohli podrobně seznámit s historií střediska, současnou strukturou a podobou jednotlivých nabízených služeb – od rané péče, která je terénně poskytována rodinám s dítětem se speciálními potřebami, přes denní a týdenní stacionář, odlehčovací službu, sociálně terapeutickou dílnu a mateřskou a základní školu speciální. Mnozí také využili možnosti koupě originálního výrobku od našich klientů, zkusili štěstí v tombole a přispěli na další projekty formou symbolického kamínku do mozaiky. Sváteční odpoledne pak vyvrcholilo živou hudbou v podání skupiny Kluci, jejíž rokenrolové rytmy nenechaly nikoho v klidu – veselým tanečním rejmem jsme tak oslavili radost z dobrého díla a vzájemnou sounáležitost.

Začali jsme spolu před 20 lety

Nabízíme vám zajímavý rozhovor s Danou Caldovou, zakladatelkou střediska Diakonie Stodůlky, která při nás stále stojí a pomáhá, kde se dá. V současnosti pracuje jako dobrovolnice v naší sociálně terapeutické dílně, kterou v minulém století sama rozjížděla...

► Slavíme 20. výročí fungování střediska Diakonie ve Stodůlkách, můžete nám přiblížit jeho začátky? Kde jste čerpala inspiraci pro toto dílo?

Projekt Diakonie v Stodůlkách vznikl ve spolupráci s metodičkou na ústředí Diakonie, která mi nabídla jako součást americký projekt integrované mateřské školky jménem „Začít Spolu“, který se realizoval ve spolupráci s nadací Open Society. Potom za mnou přišly Alena Kunová a Pavla Skalová s tím, že by měly zájem realizovat ve Stodůlkách projekt rané péče. Věděla jsem, o co se jedná a jak je tato služba potřebná, a proto jsem nadšeně souhlasila. Potom bylo jasné, že musíme zajistit návaznost na péči o stávající klienty střediska, proto jsme počítali se vznikem denního stacionáře, který měl fungovat v režimu komplexní rehabilitace podle individuálních potřeb klienta. Do budoucna jsme počítali se zřízením jedné třídy speciální školy a se zřízením chráněné dílny. Středisko jsem nazvala Rehabilitační Centrum Diakonie ČCE.

► S jakými překážkami jste se v počátcích stodůlecké Diakonie především potýkala?

Chyběla mi lepší spolupráce s naší církví, protože toto středisko nevznikalo z iniciativy evangelického sboru. Většina klientů a zaměstnanců nebyla členy naší církve a s ekumenickou spoluprací jsme neměli ještě moc zkušeností. Sama jsem na to ne-

stačila a tak zde podpora církve a duchovní rozměr naší služby chyběl. Po necelém roce jsme také ukončili spolupráci s nadací Open Society, poněvadž jsme zjistili, že projekt „Začít spolu“ se hodí více pro integraci sociálních nebo národnostních minorit, než pro integraci mentálně a kombinovaně postižených dětí. Měli jsme ale výborné učitelky nadšené pro integraci, a tak jsme nakonec provozovali naši školkou dál sami. Nadace Open Society nám ponechala původní americké vybavení nábytkem a pomůckami s podmínkou, že budeme školkou provozovat nejméně deset let, což jsme splnili.

► Nabídka sociálních služeb střediska se rozšiřovala postupně, jak to přicházelo?

Vize určité návaznosti služeb existovala, takže postupné rozšiřování služeb přicházelo podle toho,

jak příznivé byly okolnosti pro jejich vznik. Jako první vznikla třída speciální základní školy, pak odlehčovací služba – dostali jsme k dispozici obecní byt, pak vznikla dílna ve sklepním prostoru obytného domu v Mohylové ulici na Lužinách.

► Co Vás dnes nejvíce těší z dvacetileté historie střediska?

Co mě nejvíce těší po těch dvaceti letech je životaschopnost původního projektu. Po deseti letech ukončila svou činnost pouze mateřská škola, protože odrostly děti na sídlišti i děti s postižením. Návaznost péče o ně však fungovala dál. Poměrně nový je týdenní stacionář, který stávající služby výborně doplňuje. Těší mne moc, jak dobré vedení i zaměstnance teď středisko má a jak bezvadně s ním spolupracuje evangelický sbor z Prahy 6.

► **Středisko se sborem ČCE v Dejvicích úzce spolupracuje již dlouho; jak vnímáte vztah mezi dvěma organizacemi na opačném spektru zájmu – jedna zaměřená na duchovní, druhá na fyzické potřeby člověka?**

Faráři Petr a Abigail Hudcovi a ostatní členové sboru pořádají pro středisko organizačně náročné akce, například už třikrát proběhlo Bienále Diakonie, získávají sponzory, jsou členy správní a dozorčí rady střediska. Modlím se za to, aby tato spolupráce fungovala i po příchodu nového faráře, až Hudcovi náš sbor v příštím roce opustí. Ne všude probíhá spolupráce tolika složek takto harmonicky.

► **Vy sama se nadále dobrovolnický na činnosti střediska podílíte. Jaké další nápady a plány byste ještě ráda viděla středisko realizovat?**

K Vaší poslední otázce mohu jen dodat, že doufám, že mi zdraví dovolí angažovat se ve středisku ještě nějaký čas. Mám radost, že mne v sociálně terapeutické dílně moc pěkně přijímají a že mohu být středisku ještě nějak platná. Současný pan ředitel má sám hodně nápadů a plánů – hlavně na přestavbu střediska. Přeji mu z celého srdce, aby mu Pán Bůh dal hodně zdraví a sil tyto plány uskutečnit.

Připravila Adéla Muchová

Partnerství střediska a sboru ČCE v Dejvicích

Již mnoho let se středisko těší podpoře dejvického sboru ČCE, zvláště farářů Abigail a Petra Hudce, kteří působí v dozorčích radách střediska i školy a pravidelně nám poskytují lidské i duchovní povzbuzení. Jim i dalším přátelům patří náš díky zvláště nyní, kdy slavíme 20. výročí naší činnosti.

Smlouvu o partnerství podepsali zástupci sboru (farář Petr Hudec) a střediska (ředitelka Naděžda Štuksová) v roce 2001. Tehdy začalo postupné poznávání, sbližování a obohacování sboru a střediska, které se děje předně ve třech oblastech. Od roku 2001 navštěvuje pravidelně farář a někdo z mládeže školu a středisko při tzv. „zpívání.“ Zpívají se písně ze zpěvníku evangelické mládeže „Svítá“ za doprovodu kytary. Tento čas je také příležitostí k rozhovorům, poznávání a sdílení. Další oblast propojení

sboru a střediska je dozorčí rada. V dozorčí radě pracují členové evangelického sboru a jejím předsedou je farář sboru. Tak se sbor podílí nejen na dozoru, ale také na promyšlení budoucí cesty střediska.

A konečně sbor pro středisko již třikrát uspořádal kulturně charitativní akci tzv. „Bienále pro Diakonii.“ Výtěžek byl věnován na vybudování prostor pro denní a týdenní stacionář. Při prvním ročníku Bienále pro Diakonii s mottem „Sestoupení do zahrady“ bylo na jaře 2007 vystaveno zhruba sto dvacet děl (malba, kresba, grafika, ilustrace, fotografie, keramika), která darovalo více než šedesát umělců různých generací. Přímý elektronický prodej vynesl 700.000 Kč. Druhý ročník Bienále s volným tématem „I noc se stane světlem“ proběhl v dubnu 2009, v době českého předsednictví v EU. Proto byli přizváni také umělci ze zahraničí. Bienále mělo podobný formát jako první ročník (návazné výstavy ve Stodůlkách a Dejvicích, úvodní koncert s dobročinnou aukcí, další doprovodné programy) a vyneslo 850.000 Kč a třetí ročník Bienále pro Diakonii s tématem „Dejte nám místo ve svém srdci“ se uskutečnil v říjnu 2011 a vynesl cca 350 000 Kč.

V roce 2015 Petr Hudec odchází z dejvického sboru a tím i z dozorčí rady střediska. Pro středisko se jeho odchodem uzavírá celá jedna etapa. Chtěli bychom Petrovi vyjádřit vděčnost za čas, který věnoval středisku. Děkujeme za množství hodin, které s námi prožil během zpívání s klienty a bohoslužeb, ve kterých se zajímal o naše starosti a radosti, a zejména i čas, který nám věnoval svými myšlenkami a modlitbami. Než jako „dozorce“ ve funkci předsedy dozorčí rady, jsme jej vnímali jako pastýře, který má starost o ochranu a obživu svého stáda. Petře děkujeme.

*Mgr. Jakub Suchel
ředitel střediska Diakonie ČCE Stodůlky*

Dobrovolníci ve stacionáři v roce 2014

Dobrovolníci ve stacionáři působili už dříve, ale v roce 2014 jsme se rozhodli spolupráci systematizovat a dále rozvinout. Přípravě předcházelo absolvování odborného školení pro koordinátory dobrovolníků pořádaného organizací Hestia, na jehož základě se tým pracovníků stacionáře začal připravovat na přijetí nových dobrovolníků. Přípravná fáze začala na jaře 2014, trvala několik měsíců a zahrnovala zmapování prostředí organizace včetně připravenosti týmu na tuto spolupráci, identifikaci možných rizik a jejich ošetření, stanovení náplně a formy práce dobrovolníků, získání souhlasu rodičů/opatrovníků klientů pro spolupráci s dobrovolníky apod. Už v rámci této fáze byli postupně přijímáni noví dobrovolníci.

Ve stacionáři se sešel okruh dvanácti zájemců různého věku, většinou studentů nebo mladých pracujících, kteří docházeli více či méně pravidelně na služby během týdne. Během roku, zejména po letních prázdninách se změnou školního rozvrhu dobrovolníků nebo získání nové práce, se postupně tato skupina zmenšila na polovinu. Někteří dobrovolníci pokračovali s návštěvami ve stacionáři, jiní se zaměřili na spolupráci s jedním konkrétním klientem, se kterým trávili čas individuálně buď mimo stacionář (procházkami nebo jinými akcemi ve městě), nebo ve stacionáři. Jeden dobrovolník pravidelně docházel poskytnout těm klientům, kteří o to měli zájem, reflexní masáže nohou.

Dobrovolníci byli pro práci s klienty zaškoleni a setkávali se s určitou pravidelností v reflexních skupinách nebo individuálně s koordinátorkou.

Celkově je možné říci, že spolupráce s dobrovolníky se daří, i když jejich počet z různých důvodů, většinou vzhledem k jejich vytíženosti, poměrně kolísá. Proto jsme neustále otevřeni novým zájemcům o dobrovolnictví, kterým v současné době nabízíme působení nejen ve stacionáři, ale také v dalších službách střediska (sociálně-terapeutické dílně a rané péči). Více informací lze nalézt na našem webu.

*Markéta Štromerová
koordinátorka dobrovolníků*

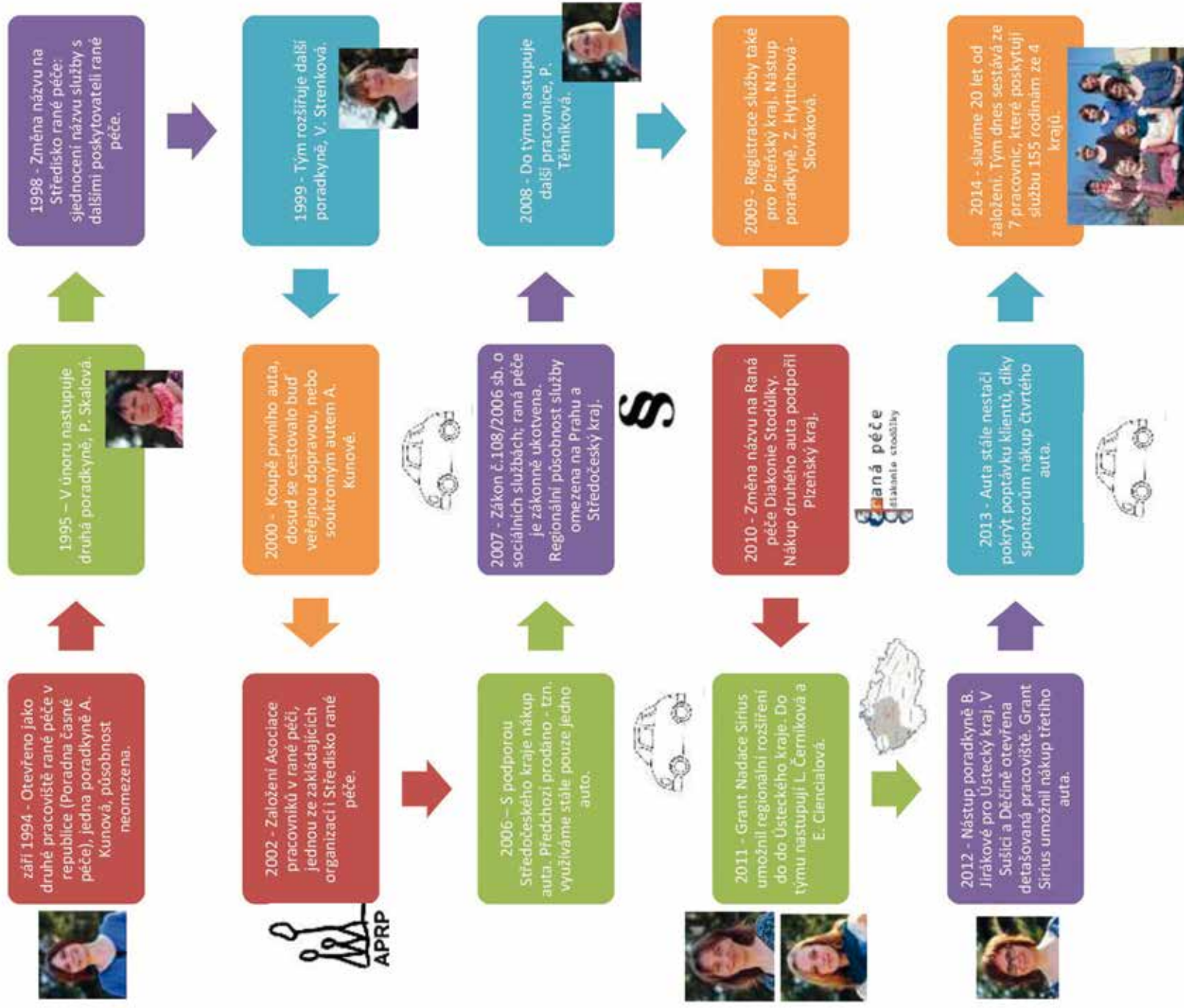

Přestavba terasy a schodiště

Podobně jako v předchozím roce zažila stodůlecká budova v létě 2014 velkou stavební akci – tentokrát se jednalo o další etapu celkové rekonstrukce naší třicetileté budovy. Po několika stavebních týdnech hluku a prachu se všem dostalo velkého zadostiučinění: celkově se zjednodušily schodišťové prostory v zadní části budovy a vznikl nový bezbariérový přístup na zahradu. Zatímco zastřešení terasy v prvním patře vytvořilo novou terapeutickou místnost, v přízemí vznikla moderní víceúčelová hala a kancelář pro pracovníky střediska i školy. Zasklením a zateplením stávajících prostor zároveň došlo k úspoře energií.

20 let s Ranou péčí Diakonie Stodůlky

RANÁ PÉČE V ROCE 2014

Raná péče Diakonie Stodůlky je terénní sociální služba pro rodiny pečující o dítě s opožděným či ohroženým vývojem nebo s mentálním, pohybovým, příp. kombinovaným postižením v raném věku.

Pomáháme rodině zorientovat se v náročné situaci po zjištění postižení dítěte. Naším cílem je, aby rodina porozuměla speciálním potřebám dítěte a dokázala najít takovou míru jejich naplnění, která ji umožní žít život podle svých představ.

Raná péče slovy a čísly

- Tým se skládá ze 6 poradkyň pracujících přímo v terénu a z 1 sociální pracovnice, která se kromě specializovaného poradenství stará o hladký chod služby i pražské kanceláře.
- Služba probíhá ve 4 krajích (v Praze, Středočeském, Plzeňském a Ústeckém kraji), máme 2 detašovaná pracoviště (v Sušici a v Děčíně).
- V Registru poskytovatelů sociálních služeb uvádíme celkovou kapacitu 155 uživatelů, konkrétně 60 rodin v Praze, 37 ve Středočeském kraji, 23 v Plzeňském kraji, 35 v Ústeckém kraji,

- Kapacita byla po celý rok zcela naplněna, v Praze a Středočeském kraji máme trvale čekatele.
- V rámci služby jsme v průběhu roku spolupracovali se 202 rodinami, kterým jsme od začátku roku poskytli již 904 konzultací v domácím prostředí (plus několikanásobně vyšší počet konzultací telefonických a e-mailových).

Dále by vás mohlo zajímat, že...

- Pracoviště mají k dispozici 4 služební auta – na cestách za klienty jsme najeli 80 250 km (kilometry, které jsme ujeli veřejnou dopravou či ušli pěšky, spočítané nemáme). Nejvíce kilometrů najela naše nejstarší Škoda Fabia (24 231 km), nejméně benjamínek Toyota Yaris (15 395 km).
- Nejdlejší trasa po Středočeském kraji vede z pražského pracoviště do Čechtic – 95 km, do Ústeckého kraje do České Kamenice – 128 km. Kolegyně z Děčína jezdí nejdál do Vejprt – 124 km, kolegyně ze Sušice do Stříbra – 100 km.
- Dále probíhá setkávání rodin v Ústeckém a Plzeňském kraji.
- Pokračujeme ve znakovacích kurzech pro klientské rodiny.
- Pořádáme letní pobyt klientských rodin.
- A také čtyřikrát ročně vydáváme Zpravodaj rané péče.

Spolupráce s klienty v roce 2014 (dle krajů)

	celkem	Praha	Středočeský	Ústecký	Plzeňský
Navázání spolupráce	50	25	6	14	5
Ukončení spolupráce	58	26	16	12	4
Jednorázové konzultace	57	34	17	6	0

*Běžel tudy zajiček,
aneb momentky ze společného
letního pobytu v Lučkovících,
vpravo zkouška praktické
pomůcky při korekci chůze.*

SOCIÁLNĚ TERAPEUTICKÁ DÍLNA

Posláním sociálně terapeutické dílny je pomoci jejím uživatelům k získání, udržení a zdokonalování základních pracovních návyků a dovedností, tak aby v budoucnu mohli najít uplatnění na chráněném či otevřeném trhu práce. Naše uživatele podporujeme v začleňování do majoritní společnosti a pomáháme jim žít plnohodnotný život jako většina jejich vrstevníků. Jedná se o službu sociální prevence, která je poskytována bezplatně.

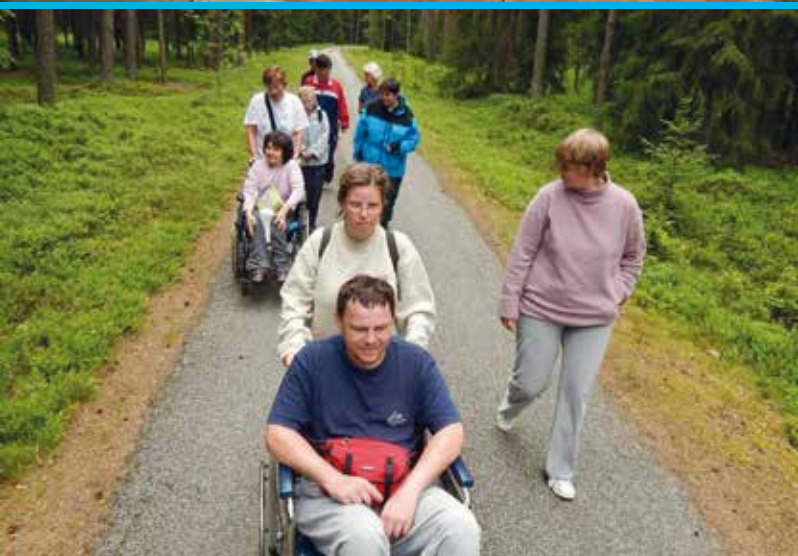
Cíl služby: Cílem služby je podpořit samostatnost uživatele prostřednictvím podpory a rozvoje pracovních návyků a individualizované podpory sociálních dovedností. U našich uživatelů se v rámci pracovní terapie snažíme udržet a rozvíjet dovednosti jako je dochvilnost při pravidelné docházce do dílny, samostatnost a pečlivost při realizaci zadaného úkolu, nácvik nových manuálních dovedností, komunikativnost, zhodnocení vlastní práce apod.

Velký důraz je kladen na rozvoj sociálních dovedností jako je posilování péče o vlastní osobu, podpora sociálních vztahů s okolím, samostatnost ve stravování, zapojení do akcí vhodných dané skupině uživatelů. Součástí služby je i základní sociální poradenství.

Cílová skupina:

Naší cílovou skupinou jsou dospělí ve věku od 19–64 let s lehkým až středně těžkým mentálním a kombinovaným (mentálním a tělesným) postižením, absolventi základních praktických či speciálních škol a odborných učilišť, kteří v době ukončení vzdělání nejsou schopni se uplatnit v běžném či chráněném zaměstnání.

Kapacita sociálně terapeutické dílny je 12 uživatelů, kteří se střídají v práci v textilní a keramické dílně. Tato práce zahrnuje především šití drobných hraček (ručně či na šicím stroji), tkaní na tkalcovském stavu, tisk na látky, výrobu velikonočních a vánočních přání, malbu na hedvábí, komplementaci visaček na klíče, výrobu drobných keramických předmětů a další.

Uplynulý rok v dílně a okolí

Snad nejkrásnějším zážitkem pro klienty dílny i pro nás pracovníky byl červnový týdenní pobyt v Lutové u Chlumu u Třeboně. Celý týden nám svítilo slunce, takže se ani nedalo nic velkého podnikat - jen ležet u vody a koupat se; každé odpoledne jsme proto jeli k rybníku Hejtman v Chlumu u Třeboně. Kromě toho jsme uskutečnili ještě několik procházek po okolí, navštívili Třeboň se zámek, krásnou Schwarzenberskou hrobku a prošli se kolem Světa, jednoho z největších rybníků v Čechách. Taky kapři, které jsme tam viděli, byli opravdu mackové! Uprostřed týdne nás potěšil nečekanou návštěvou pan ředitel. Večer jsme svažili hrdlo v místní hospůdce, kde měli výbornou zmrzlinu a chlazenou kofolu. Jen ti komáři byli dost vlezlí a neodbytní. Za závěr jsme si uspořádali karneval, a protože jsou všichni kreativní, o nápady nebyla nouze.

Kromě červnového výletu jsme samozřejmě každý den pilně pracovali v dílně: šili, pletli, tkali na rámu či tkalcovském stavu, skládali visačky, malovali tašky, pletli, vyráběli drobnou keramiku. Následně pak prodávali na tradičních trzích, zejména před Vánocemi a Velikonocemi. Před svátky jsme se také zúčastnili jarmarku v blízké ZŠ Mohylová, kde jsme měli i workshop pro děti. Na podzim jsme byli na krásném představení v Divadle Kalich na muzikálu Mauglí, byl to opravdu nádherný zážitek.

K práci v dílně neodmyslitelně patří i oslavy narozenin a svátků klientů i pracovníků, takže jsme loni společně oslavovali a stále bylo co. Je nám tu zkrátka fajn.

*Ing. Jana Salcmanová, DiS.
vedoucí sociálně terapeutické dílny*

DENNÍ A TÝDENNÍ STACIONÁŘ, ODLEHČOVACÍ SLUŽBA

Všechny tři služby jsou situovány do prostor prvního patra budovy střediska ve Vlachově ul., k týdennímu stacionáři patří ještě „byt“ v přízemí budovy. Kvalitní fungování služeb zajišťuje dvanáctičlenný tým pracovníků, z toho jsou 2 sociální pracovníci (vedení týmu) a 1 zdravotnice.

Cílovou skupinu pro všechny služby tvoří lidé s těžkým mentálním a kombinovaným postižením, pro denní a týdenní stacionář ve věku od 18 do 45 let, pro odlehčovací službu ve věku od 7 do 26 let.

Služby mají tyto základní cíle:

- Přiblížit život klientů v co největší míře životu osob bez postižení.
- Zajistit důstojné životní podmínky.
- Rozvíjet schopnosti klientů zejména v oblasti sebeobsluhy a sociálních dovedností.
- Podporovat klienty v uplatňování základních lidských práv a svobod.
- Poskytovat sociální služby dle individuálních přání a potřeb klientů.
- Odlehčovací služba: odlehčit rodinám pečujícím o člověka s postižením.

DENNÍ STACIONÁŘ je sociální služba ambulantního typu, kterou klienti využívají v průběhu dne mezi 7:00 a 16:00 hodinou, pravidelně v průběhu celého roku. Den tráví různými aktivitami, např. výtvarnou činností, vařením, procvičováním jemné a hrubé motoriky, vycházkami, relaxací apod. Je zde zajištěna péče o osobní hygienu a pomoc při zvládnutí úkonů péče o vlastní osobu. V rámci denního stacionáře je poskytována strava zahrnující oběd a 2x svačinu (dopolední a odpolední). Činnosti jsou realizovány v souladu s osobními cíli obsaženými v individuálních plánech, které jsou tvořeny týmem pracovníků za aktivní účasti klientů a jejich zákonných zástupců. Do nabídky aktivit v rámci služby dále patří individuální fyzioterapie, canisterapie, hippoterapie, muzikoterapie nebo perličková lázeň. Klienti zde mají k dispozici kvalitní kompenzační pomůcky, audio a videotechniku, PC a materiál pro různé aktivity. Pracovníci kladou důraz na co největší podporu samostatnosti a využití osobního potenciálu klientů. Kapacita denního stacionáře je 6 klientů; od druhé poloviny roku 2014 a v současnosti je naplněna ve středu a ve čtvrtek.

TÝDENNÍ STACIONÁŘ je pobytová sociální služba. Klienti tráví ve stacionáři celý týden (od pondělí od 7:00 hodin do pátku do 16:30 hodin). Snahou je uplatňovat v co největší míře komunitní způsob bydlení, což v praxi znamená, že je dbáno na individuální přístup ke každému klientovi z hlediska jeho potřeb a přání, respektování soukromí a zároveň prožívání činností a událostí spolu s ostatními. Náplň aktivit se ve velké míře překrývá s nabídkou činností v rámci denního stacionáře, což vyplývá především z prostorového uspořádání budovy. Jednou z priorit týdenního stacionáře je uplatňování integračních přístupů, jak směrem dovnitř, tak směrem ven, které se naplňují jednak prostřednictvím účasti na kulturních a sportovních akcích a jednak pořádáním akcí stacionářem otevřených pro veřejnost (den otevřených dveří, významné slavnosti střediska, charitativní bazárky, návštěvy školních dětí apod.). Několik klientů týdenního stacionáře pravidelně dochází do základní školy speciální, která sídlí v přízemí budovy, což mimo jiné napomáhá intenzivní spolupráci právě s touto školou. Kapacita týdenního stacionáře je 9 lůžek a je dlouhodobě naplněna.

ODLEHČOVACÍ SLUŽBA může být jak ambulanti, tak pobytovou službou v závislosti na potřebách rodiny, která o ni žádá. Základním cílem služby je umožnit pečujícím rodinám nezbytný odpočinek, zároveň také umožnit klientům učit se zvládat krátkodobé odloučení od rodiny a trávit volný čas se skupinou vrstevníků. Službu využívají někteří klienti pravidelně, jiní narázově, například jen jednou v roce na jeden až dva týdny včetně přespání. Klienti se v době svého pobytu účastní dle svých možností a přání programu nabízeného klientům denního a týdenního stacionáře. Rovněž přístupy a priority pracovníků zmíněné výše jsou stejné. Kapacita je omezená na 4 klienty v jeden den, celkový počet klientů omezen není.

Co jsme zažili Na palubě v roce 2014

Složení klientů stacionáře v minulém roce přineslo drobné změny. Odlehčovací službu začalo nově využívat několik žáků speciální školy, pro které se snažíme nastavit vhodný individuální plán a cíle. Naopak z odlehčovací služby přešel jeden klient do denního stacionáře.

Během roku jsme rozšířili paletu nabízených služeb o další aktivizační činnosti. Mezi zajímavé počiny patří pravidelné odpolední výlety velkým autem. Jezdíme například do přírodních parků nebo na jiná zajímavá místa, ale také na návštěvy podobně zaměřených organizací.

Nezapomínáme ani na relaxační a odpočinkové aktivity. Díky třem kolegyním, které se intenzivně vzdělávají v uplatňování technik bazální stimulace, se tento koncept velmi dobře rozvíjí. Napomohla tomu i rekonstrukce části budovy – terasy – ze které se stala nová relaxační místnost s koutkem upraveným pro realizaci sensorických technik používaných jinak v místnosti snoezelen. Slavení

důležitých svátků v roce zůstává stále výbornou příležitostí k zušlechtnění interiéru stacionáře a zachování důležitých rituálů.

Stejně jako aktivity v prostorách stacionáře je pro nás důležitý co nejčastější kontakt s veřejností. Každé pondělí k nám přicházejí mladí maséři ze školy Aloyse Klára, daří se nám navštěvovat kulturní a sportovní

akce, pokračuje páteční zpívání s panem farářem. Podařilo se také ukotvit systematickou spolupráci s dobrovolníky, kterou chceme dále rozvíjet. V druhé polovině července jsme potřetí v řadě vyrazili na rekreační pobyt ve středisku Poslův mlýn u Máchova jezera. Podobnou akci zažijí naši klienti jen velmi zřídka, o to víc si ji řádně dokážou užít. Chodili jsme na výlety do přilehlých borových lesů, jezdili na člunech po rybníku, navštívili místní pouťové atrakce, opékali buřty u večerního táboráku. Noční výlet na hrad Bezděz se bez nadsázky dá nazvat velmi povedenou teambuildingovou akcí. S příchodem nové kolegyně jsme navázali na loňský projekt „Jsme si blíží aneb děti ve stacionáři,“ ve kterém jde o to, aby se děti školou povinné mohly alespoň jedno dopoledne setkat s našimi klienty a vytvořit si tak představu, jak mohou žít lidé s postižením. Pro ně je to naopak příležitost sdílet svým způsobem své pojetí světa s dětmi bez postižení.

Abychom mohli myslet na pořizování dalších potřebností pro naše klienty, rozhodli jsme se v květnu uspořádat charitativní bazárek, který se pěkně vydařil. Výtěžek z akce byl věnován právě na letní výjezd k Máchovu jezeru. V červnu 2015 plánujeme bazárek s některými inovacemi zopakovat a výtěžek tentokrát použít právě na nákup dalších speciálních pomůcek pro klienty.

Děkujeme našim klientům, pracovníkům v přímé péči, dobrovolníkům a praktikantům, kteří se plaví s námi Na palubě, za sdílení svých zkušeností, hodnot a svého života vůbec! Děkujeme rodičům, donátorům a všem přátelům za kontinuální podporu!

V dalším roce bychom rádi zpestřili naši programovou nabídku ještě více o aktivity dobrovolníků a také se rádi

soustředili na co nejlepší aplikaci stanovených cílů v rámci individuálních plánů do každodenního života. Vypadá to, že se opět nudit nebudeme. Snad nám naše nadšení, kreativita a radost ze spoluprožívání vydrží i do dalšího roku!

*Mgr. Josef Rendl
vedoucí denního a týdenního
stacionáře a odlehčovací služby*

Nový vertikalizační systém ve stacionáři

V tomto roce jsme do našeho stacionáře „Na palubě“ zakoupili tzv. vertikalizační systém. Pod záhadným názvem se skrývá speciální závěs, který je účinným pomocníkem jak při nácvičce chůze, tak dalších aktivitách osob s omezenou hybností dolních končetin. Zatímco hrudní popruh

slouží ke zvýšení stability přepravované osoby v závěsech vybavených poutky pro upevnění, kyčelní pás zajišťuje rovnoměrné rozložení hmotnosti klienta do obou kyčlí při nácvičce chůze. Systém je vhodný hlavně pro osoby s těžší formou fyzického postižení.

Závěs proto využívají nejčastěji klienti na vozíčkách, kteří tím mění polohu svého těla do polovzpřímeného stoje a dále klienti, kteří chodí s oporou a mají nestabilní postoj. Díky vertikalizačnímu systému mohou změnit polohu těla a mají možnost vyzkoušet si tak „chůzi.“ I přes své postižení

a omezenou pohyblivost zvládají někteří klienti ujit v tomto závěsu několik kroků. Mezi klienty, používajícími tento závěs, je zvláště oblíbená hra s rehabilitačním míčem. Jsme velmi rádi, že můžeme stále rozvíjet služby našeho stacionáře a rozšiřovat nabídku o další praktické pomůcky.

Finanční zpráva Diakonie ČCE – střediska v Praze 5 Stodůlkách za rok 2014

Výnosy

Dotace MHMP – MPSV	3 721 000 Kč
Ostatní výnosy (úroky, pokrytí odpisů)	2 758 589 Kč
Úhrady uživatelů	1 560 297 Kč
Dotace Středočeský kraj – MPSV	1 534 900 Kč
Dotace Ústecký kraj – MPSV	870 000 Kč
Dotace MHMP	723 700 Kč
Dotace Plzeňský kraj – MPSV	695 000 Kč
Dotace MHMP grant 2012–2014	515 000 Kč
Dotace MČ Praha 13	270 000 Kč
Dary zahraničních organizací	245 500 Kč
Dary tuzemských organizací	49 000 Kč
Dary materiální	38 000 Kč
dary tuzemských církví	30 400 Kč
Nadace Charty 77, konto Bariéry	60 000 Kč
Dary tuzemských soukromníků	11 400 Kč
Dotace Středočeský kraj humanitární fond	149 995 Kč
Tržby z prodeje služeb	94 539 Kč
Dotace Ústecký kraj	80 000 Kč
Dotace Plzeňský kraj	73 200 Kč
Tržby za vlastní výrobky	49 425 Kč
MČ Praha 10	25 000 Kč
MČ Praha 8	20 000 Kč
Dotace město Neratovice	20 000 Kč
Dotace město Děčín	15 000 Kč
Dotace MČ Praha Zličín	10 000 Kč
Dotace MÚ Praha Řeporyje	10 000 Kč
MČ Praha 12	10 000 Kč

Dotace Dolní Počernice	10 000 Kč
Dotace MČ Praha 9	10 000 Kč
Dotace obec Kosoř	10 000 Kč
Dotace obec Zbuzany	10 000 Kč
Dotace město Dobříš	10 000 Kč
Dotace MČ Praha 4	10 000 Kč
Dotace město Varnsdorf	10 000 Kč
město Beroun	6 000 Kč
Dotace město Klatovy	6 000 Kč
město Roudnice nad Labem	5 000 Kč
město Rokycany	5 000 Kč
Dotace město Kralupy nad Vltavou	5 000 Kč
Dotace Městská část Praha 5	5 000 Kč
Dotace město Králův Dvůr	4 000 Kč
dotace město Černošice	4 000 Kč
Dotace město Horažďovice	2 500 Kč
Dotace obec Frymburk	2 000 Kč
Dotace městys Stráž	2 000 Kč
Dotace obec Jesenice	2 000 Kč
Příspěvek město Mýto	2 000 Kč
město Česká Kamenice	2 000 Kč
obec Zemětice	2 000 Kč
obec Byšice	2 000 Kč
Zlatníky – Hodkovice	2 000 Kč
obec Sulice	2 000 Kč
Žebrák	2 000 Kč
Dotace obec Kamenný Újezd	2 000 Kč

Dotace obec Hýskov	2 000 Kč
Dotace město Krupka	2 000 Kč
Dotace město Horšovský Týn	2 000 Kč
Dotace obec Kyškovice	2 000 Kč
Dotace obec Stránčice	2 000 Kč
Dotace obec Mladý Smolinec	2 000 Kč
Dotace město Volduchy	2 000 Kč
Dotace město Chodská Lhota	2 000 Kč
Dotace město Štětí	2 000 Kč
Dotace obec Rtně nad Bílinou	2 000 Kč
Dotace město Unhošť	2 000 Kč
Dotace město Lysá nad Labem	1 500 Kč
Koloveč	1 000 Kč
město Čelákovice	1 000 Kč
Výnosy celkem	13 799 945 Kč

Náboženská obec církve ČS	30 400 Kč
Rapet servis	25 000 Kč
Ing. Kamil Ševčík	22 000 Kč
Ing. Milan Brt	20 000 Kč
Tesco Stores ČR a.s.	15 000 Kč
Ing. Pavel Peterka	15 000 Kč
Kamil Dočekal	12 300 Kč
Elektrotrans a.s.	10 000 Kč
Mibag Sanace s.r.o.	10 000 Kč
Alpha Management	8 000 Kč
MUDr. Martina Brandejsová	7 000 Kč
sbírka sbor Dejvice	6 400 Kč
Jan Pavel	5 000 Kč
Karmelitská hotel	4 000 Kč
Ing. PhDr. Eva Benešová	4 000 Kč
Petr Marek	3 500 Kč
Mgr. Petr Krajánek	3 150 Kč
Tomáš Hyka	3 000 Kč
Christoph Sternal	3 000 Kč
MUDr. Ivana Šíroková	3 000 Kč
DEGP Evangelický sbor německého jazyka	2 742 Kč
Ondřej Koláček	2 000 Kč
Ruth Nordseick	1 200 Kč
Michaela Kubíčková	1 000 Kč
Jitka Rohanová	1 000 Kč
neznámí dárci	7 248 Kč
Roberto Coin věcný dar	38 000 Kč
Celkem fond – investiční fond	1 592 215 Kč
Celkem dary na provoz	434 300 Kč
Celkem dary v roce 2014	2 026 515 Kč

Seznam dárců v roce 2014

Nadace OPM	378 924 Kč
Stillking films	320 000 Kč
NATO Charity Bazar	245 500 Kč
Tavola Valdes	161 088 Kč
Flow Management	150 000 Kč
Juergen a Kerstin Stackmann	146 463 Kč
Robert Neale	128 000 Kč
Nadace Charty 77 – konto Bariéry (vč. daru RWE a.s.)	60 000 Kč
sbor Dejvice	50 600 Kč
Neville George Parry	44 000 Kč
Elektrotrans a.s.	40 000 Kč
United Energy	39 000 Kč

ZPRÁVA NEZÁVISLÉHO AUDITORA

pro správní radu Diakonie ČCE - středisko v Praze 5 - Stodůlkách

se sídlem Vlachova 1502/20, 155 00 Praha 13, Stodůlky

Identifikační číslo: 629 312 70

Provedla jsem audit přiložené účetní závěrky Diakonie ČCE - střediska v Praze 5 - Stodůlkách, která se skládá z rozvahy k 31. 12. 2014, výkazu zisku a ztráty za rok končící 31. 12. 2014 a přílohy této účetní závěrky, která obsahuje popis použitých podstatných účetních metod a další vysvětlující informace. Údaje o Diakonii ČCE - střediska v Praze 5 - Stodůlkách jsou uvedeny v první části přílohy této účetní závěrky.

Odpovědnost statutárního orgánu účetní jednotky za účetní závěrku

Statutární orgán Diakonie ČCE - střediska v Praze 5 - Stodůlkách je odpovědný za sestavení účetní závěrky, která podává věrný a poctivý obraz v souladu s českými účetními předpisy, a za takový vnitřní kontrolní systém, který považuje za nezbytný pro sestavení účetní závěrky tak, aby neobsahovala významné nesprávnosti způsobené podvodem nebo chybou.

Odpovědnost auditora

Mou odpovědností je vyjádřit na základě mého auditu výrok k této účetní závěrce. Audit jsem provedla v souladu se zákonem o auditorech, mezinárodními auditorskými standardy a souvisejícími aplikačními doložkami Komory auditorů České republiky. V souladu s těmito předpisy jsem povinna dodržovat etické požadavky a naplánovat a provést audit tak, abych získala přiměřenou jistotu, že účetní závěrka neobsahuje významné nesprávnosti.

Audit zahrnuje provedení auditorských postupů k získání důkazních informací o částkách a údajích zveřejněných v účetní závěrce. Výběr postupů závisí na úsudku auditora, zahrnujícím i vyhodnocení rizik významné nesprávnosti údajů uvedených v účetní závěrce způsobené podvodem nebo chybou. Při vyhodnocování těchto rizik auditor posoudí vnitřní kontrolní systém relevantní pro sestavení účetní závěrky podávající věrný a poctivý obraz. Cílem tohoto posouzení je navrhnout vhodné auditorské postupy, nikoli vyjádřit se k účinnosti vnitřního kontrolního systému účetní jednotky. Audit též zahrnuje posouzení vhodnosti použitých účetních metod, přiměřenosti účetních odhadů provedených vedením i posouzení celkové prezentace účetní závěrky.

Jsem přesvědčena, že důkazní informace, které jsem získala, poskytují dostatečný a vhodný základ pro vyjádření mého výroku.

Výrok auditora

Podle mého názoru účetní závěrka podává věrný a poctivý obraz aktiv a pasiv Diakonie ČCE - střediska v Praze 5 - Stodůlkách k 31. 12. 2014 a nákladů a výnosů a výsledku jejího hospodaření za rok končící 31. 12. 2014 v souladu s českými účetními předpisy.

V Praze 29.6.2015

Ing. Hedviga Haufenhofrová, auditor,
člen Komory auditorů ČR, číslo oprávnění 1591

